

I dag är Himlinge soldattorp ett välkött sommarnöje. En gång var det ett fattigt knekttorp.

Himlinge soldattorp — idyll i storskogen

Långt från landsvägen ligger Himlinge soldattorp i Floda, i dag ett idylliskt sommartorp. Vi besökte det i höstas tillsammans med pensionären Gunnar Eriksson, som själv är barnfödd i granntorpet Kvarnhagen.

Den gamla "Kafferepsvägen", som gick mellan torpen, hittade vi aldrig. Den har naturen utplånat. Men till knekttorpet kom vi ändå. Gunnar kunde berätta att det här funnits tre stugor, av vilka två för länge sedan skattat åt förgängelsen.

Genom Erik Lindell i Katrineholm, känd spelman, och uppvuxen vid Himlinge soldattorp, har vi fått en del uppgifter om torpet. Lindells far Erik Emil kom dit år 1900 från

Juresta soldattorp. Han blev den siste soldaten vid Himlinge och bodde kvar till 1921.

I den ena av de andra stugorna bodde då på undantag gamle soldat Engström. I den andra bodde en målare Hill. Soldat före Lindell var Halldin, som hade en stor barnaskara att försörja. Gunnar Eriksson minns att Halldins hade det fattigt många gånger, men det var ju ingen ovanlig företeelse på den tiden.

Erik Lindell har många minnen från åren i knekttorpet, lyckliga barndomsår, och det händer ibland att han åker dit för att återse barndomshemmet. Han har en del oförklarliga minnen också, och ett av dem ska vi återge.

Det hände när Erik var liten. Hans far hade fått kvarnskjuts och var borta långt in på kvällen. Det mörknade och alla väntade hem far när som helst. Då hörde de plötsligt hur han stannade med skjutsen utanför. Mor gick ut med lyktan, men där fanns ingen.

Då sade farmor, som var på besök: "Nu behöver vi inte vara oroliga, nu är han snart här."

Hon trodde att det var ett förebud de hört. Mycket riktigt! Tio minuter senare kom kvarnskjutsen. Erik kunde aldrig glömma den händelsen och har många gånger sökt efter en förklaring.